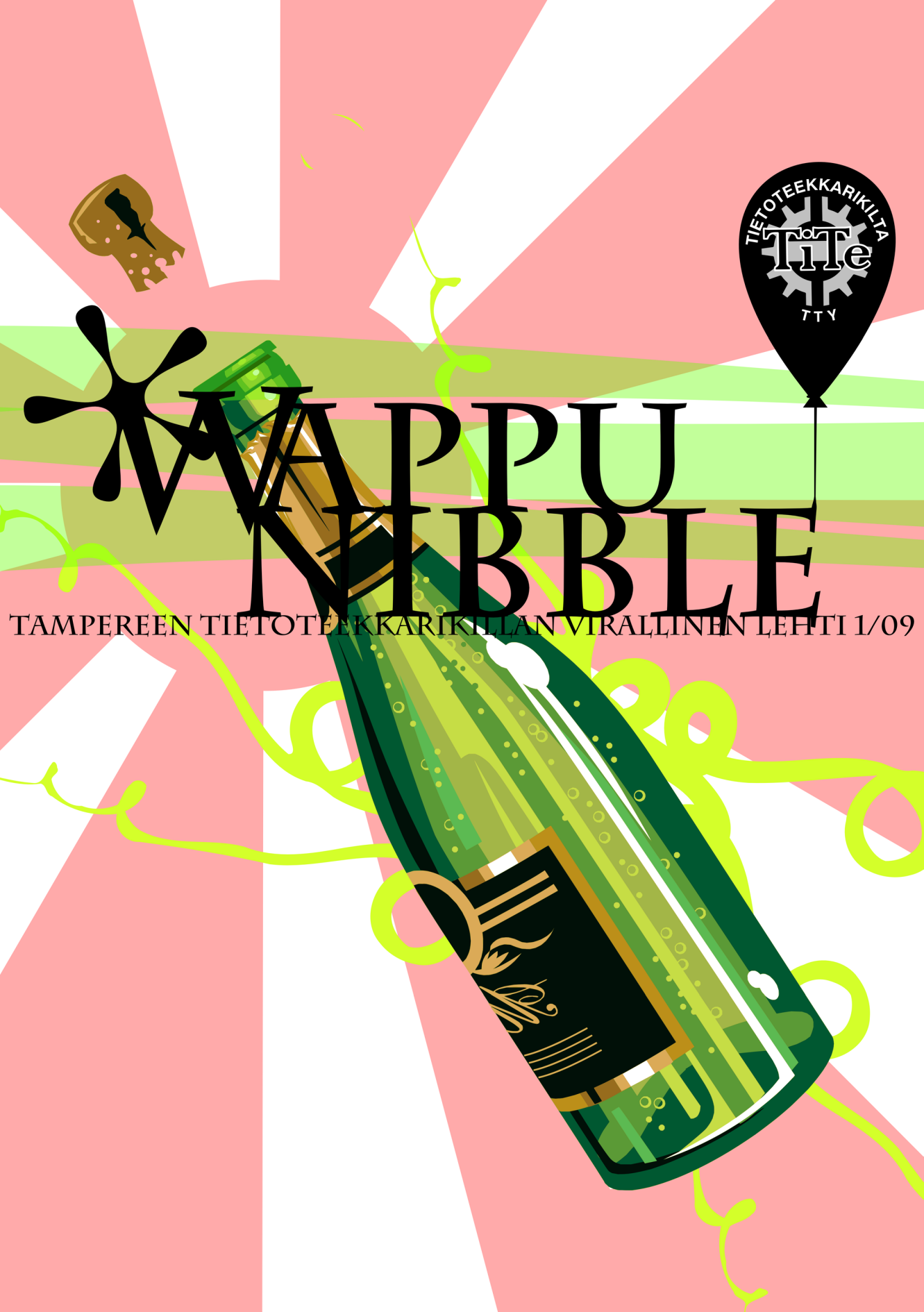

*KAPPU KIBBLE

TAMPEREEN TIETOTEKKARIKILAN VIRALLINEN LEHTI 1/09

Sisältö

Nibblisit puhuvat

Nibblisti t puhunut

Puheenjohtajan palsta

Titeenien Taistot 2009

Yleistä hunninkoa

Japanialainen #

Viikunamies ja vahingossa koko vuoden

Panssariteekkarin tarina

Wappu 2009 A.D.

Taitto ja toimitus

-!- spiikki [spiikki@jolt.modeemi.cs.tut.fi]

-!- ircname : Petteri Sillanpää

-!- channels : #tietoteekkarit @#tite @#tupsula

-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

-!- pikkuturska [lehton22@mozart.cc.tut.fi]

-!- ircname : Markus Lehtonen

-!- channels : #tite

-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

Wappunibble 2009

1/09

Ainoa painos.

Wappu tulee ja niin myös sen aiheuttamat sivuoireet: krapula, rahapula, nälkä, ikävä äitiä ja mahdollisesti häpeä. Onneksi wapun jälkeen koettaa KESÄ joka antaa anteeksi wapun hunningon. Ennen sivuoireita on teekkareilla, varsinkin tulevilla teekkareilla, kuitenkin vuoden paeraeyttaevimmaat kaksi viikkoa edessä. Wapun syvimmän tarkoituksen tietävät henkilöt tunnistat helposti "EMÄTEEMU [vuosiluku]" haalarimerkeistä. Ota heitä rohkeasti kädestä ja kysy:

Oletko sinä kuullut jo teekkareista? Noista veikeistä wapun sankareista jotka pukeutuvat haalariin ja käyttävät tupsulakkia. Tuota skumpan syövyttämää päähinettä, joka majakan lailla ilmoittaa, että nämä naiset ja miehet osaavat käyttäytyä, laulaa kauniisti ja pitää paikat siistinä. Ja elleivät muuta, niin ainakin he osaavat valita tarkoin mitä reppuunsa pistävät. Tärkeitä välineitä ovat ehdottomasti juomasäiliö, kotiavaimet, lonpakko ja puhelin. Jos sattuu omaamaan ison repun voi mukaan ottaa hieman vaihtovaatteita.

Ruokailussa on tärkeää muistaa, että ruokaa saa muualtakin kuin ravintolasta. Mikään ei yhdistä ihmisiä niin hyvin kuin killan grillibileet ennen tapahtumia, niiden aikana ja jälkeen. Kaupasta löytyvät einokset muuttuvat suussa sulavaksi gourmeeksi grillissä, marinoituna lempikastikkeella. Rohkeasti siis lähikaupan kautta tutustumaan uusiin ystäviisi, jotka osaavat vankalla kokemuksellaan näyttää miten ammattimaisesti voi työläisen juhlapäivän viettää. Kunhan tapahtumaan valmistautuu oikeaoppisella harjoittelulla, kuten hyvissä ajoin aloitetulla nestetankkauksella ja turnauskestävyyden kohottamisella Teemunkierros-harjoitusleirillä. Saavu siis ajoissa koskenrantaan ja varaa makuupaikkasi kevätauringon alla.

Jos näet Wappuna hilpeän oloisen Nibblistin, tule antamaan hali! Se aiheuttaa pahimmillaan hyvän fiiliksen.

spiikki ja pikkuturska

Nibblisit kirjoittivat kappaleen kerrallaan antaen toiselle vain viimeisen lauseen..

On se **jännä**, miten aamuisin on paljon helpompi herätä auringon kuultaessa verhojen läpi. Kaikki lumi katosi yllättäen ja kevät on viimein täällä. Kevään mukana saapuu myös wappu, teekkarien vuoden kohokohta. Ahkerimmat ovat tehneet parin viikon kouluhommat jo pääsiäislomalla, jotta wappuna ei tarvitsisi moisista arkisuuksista huolehtia. Meilläkin, jotka eivät näin ennakoivia olleet, on vielä toivoa. On niistä 5. periodin kurseista ennenkin selvitty, välillä paremmin ja välillä huonommin tuloksin. Varsinkin fukseille suosittelisin wapun viettämistä täysin rinnoin, sillä fuksiwappu on elämysten ainutlaatuinen. Jäynätiimin toilailuja sekä aikaisia (ja mahdollisesti huonovointisia) aamuhertyksiä, jotta ehtisi aamusaunalle Teemunkierrosta suorittamaan, on hauska muistella tulevina vuosina. Myös vanhempien tieteenharjoittajien kannattaa päästää sisäinen fuksinsa irti ja viettää wappua täysin rinnoin ainakin muutaman päivän ajan, jos koko kaksiviikkoinen ei maistu.

Wapun humussa tuleva kesä saattaa hetkeksi unohtua. Tilanne kesätöiden osalta on kuitenkin tänä vuonna nihkeämpi kuin hetkeen. Vielä ei kannata luovuttaa, sillä jotkut tahot hakevat kesätyöntekijöitä aina huhtikuun loppuun asti. Jos töitä yrityksistä huolimatta ei heru, kannattaa harkita mahdollisuutta käydä koulua kesällä. Tarjolla on etenkin peruskursseja sekä teollisuustaloutta sitä sivuaineena lukeville. Opiskelu kesällä on mukavaa ja tiiviskursseilla kärsimättömänkin motivaatiolla on hyvät mahdollisuudet riittää loppuun asti. Ainoat häiritsevät tekijät ovat houkuttelevat terassit ja aurinkoinen etunurssi... No, niihinkin on varaa sortua kerran jos toisenkin.

Vaikka monen ajatukset kulkevat jo kesässä, on nyt aika viettää kevättä. Kaivakaa siis piknikkorit esiin naftaliinista ja ommelkaa uusimmat haalarimerkit kiinni, sillä wappu on täällä!

Ihanaa wappua ja hyvää kevättä toivotellen,

Tampereen TietoTeekkarikillan pj

-!- wintr_chi [ilvesmah@hopeatilhi.cs.tut.fi]

-!- ircname : Viivi Ilvesmäki

-!- channels : #tupsula @#tite

-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

Puheenjohtajan palsta

Titeenien Taisto 2009

Kaikki alkoi eräänä aurinkoisena maaliskuun päivänä, kun bussilastillinen tietoteekkareita (sekä muutama ylimääräinen vahvistus) purkautui ulos ajoneuvostaan jossain päin Otaniemeä ja bussi jatkoi matkaansa kohti seuraavia asiakkaitaan, leirikouluryhmää. Oikeastaan, kaikki alkoi jo pari tuntia aiemmin, kun mainittu lauma lastautui bussiin Hervannassa, lähti kohti etelää ja käväisi matkalla valloittamassa pari taukopaikkaa. Alko täynnä mustahaalarisia ihmisiä on kuitenkin aivan liian tavanomainen näky aloittaa tarina.

Ilma etelässä oli lämmin ja täynnä odotusta. Huomenna koittaisi vähemmän aurinkoinen päivä ja Titeenien raskas koitos, jossa tultaisiin jälleen kerran todistamaan Tamperelaisten tietoteekkarien, joita TiTeläisiksikin kiltansa mukaan kutsuttiin, ylivoimaisuus muita tietoteekkarikiltoja kohtaan. Voittamaanhan matkalle lähdettiin ja muuta tulosta ei hyväksyttäisi. Vielä ei kuitenkaan ollut sen aika: tämä päivä vietettäisiin tuleviin taistoihin valmistautumalla.

Ennen sitä käväistiin pikaisesti majoitustiloissa, vallattiin parhaimmat nukkumapaikat pöytien alta ja jatkettiin matkaa nestemäiset eväät kainaloissa.

Suuntana oli Smökki ja sen karaokelaitteet. Enemmän ja vähemmän kauniin taustalaulun säestyksellä valmistautuminen seuraavaan päivään jatkui jo bussissa harjoitetulla tavalla ja nestemäiset eväät katosivat hiljalleen janoisiin suihin. Myöhemmin illalla juhlinta jatkui allekirjoittaneelle nimettömäksi jääneellä saunalla, jossa Smökissä tavattujen otaniemeläisten kollegojen lisäksi törmättiin myös oululaisiin lajitovereihin. Takaisin majoitustiloihin siirryttiin hiljalleen, kuka myöhään, kuka aikaisin.

Seuraava päivä aloitettiin heräämällä ihan liian aikaisin ja raahautumalla ilmaiselle aamiaiselle läheiselle rantasaunalle. Runtas tarjonta karkottikin uhkaavan darranpoikasen ja vahvasti tulevalle päivälle, joka sarasti jossain kaukana paksujen lumipilvien takana. Oli aika ensimmäisen lajin, multitaskauksen. Paikalle, aamiaiselta tutulle rantasaunalle, saavuttiin tyylikkäästi myöhässä ja siitä syystä jäätiinkin värjöttelemaan ulos koitoksen alkaessa sisällä. Laji koostui koodaamisesta, tuosta peritietoteekkarilaisesta urheilumuodosta. Melkein-humanisti-fuksi ei tekniikasta juuri mitään ymmärtänyt, mutta selväksi kävi, että parhaiten pärjäsivät tiimit, jotka tekivät eniten virheitä ja satsasivat sanktioiden nopeaan juomiseen. Tampere päätyi lopulta lajissa toiseksi heti oululaisten jälkeen.

Voitontahto vain vahvistui täpärästä tappiosta ja pilsnerikyykkään lähdettiin päättäväisin mielin. Tämä voitettaisiin! Kylmä sää ja lumisateinen kävelymatka kyykkäkentälle ei voitontahtoa latistanut, puhumattakaan muiden joukkueiden törkeästä vilpistä kuten tiimin jäsenen käyttämisestä kyykkänä. Titeläisten joukkue osoitti todellisen taitonsa, kun lajin todellinen voittaja ratkaistiin sakkopilsnereiden juomisnopeudessa ja TiTeläiset olivat valmiita jo aikoja ennen muita tiimejä. Kisapaikalla eräs lappeen rantalainen tietoteekkari lähestyi allekirjoittanutta Tamperelaisten suuren naismäärän hämmentämänä: tuntui mahdottomalta uskoa, että kaikki naispuoleiset mustahaalariset olennot todella olivat TiTeläisiä ja naisia samaan aikaan.

Kun tuli aika siirtyä Jukka-aitoihin (joukkue sidottiin yhteen Jukan kanssa ja lähetettiin ylittämään aitoja), sää alkoi viimein vaikuttaa urheisiin kisailijoihin ja kisapaikalle saavuttua niin nälkä kuin pelko jääntyneen nenän (ja varpaiden) pois tippumisesta ajoi monet aloittamaan ruokatauon hieman aikaisessa.

Myöhemmin kuultiin lajin yleisön koostuneen lähinnä nelihenkisten joukkueiden jäsenistä.

Ruoasta piristyneinä allekirjoittaneen suuta kuivasi siihen malliin, että neljäs kisalaji, kuutiolentopallo, oli pakko jättää väliin lähimmän (ja ainoan) ruokakaupan ja sen alkoholihyllyn takia. Viimeiseen lajiin ehdittiinkin sitten hyvissä ajoin ja saatiin varattua mukavat istumapaikat koko päivän seisomisen jälkeen. Kyseessä oli otaniemelaisten Herwantapeliä vastaava juomapeli, johon TiTe vielä lahjoitti uuden lisäosan – Herwannan. Peliin osallistuneiden TiTeläisten taholta saatu informaatio kertoi, ettei tuo Afrikan tähdestä matkittu pelintapainen yltänyt lähellekään omaa rakasta peliämme. ("Eihän tästä tule edes humalaan!") Tästä ja tietenkin Tamperelaisesta juomakulttuurista saadusta harjoituksesta johtuen TiTe sai ratkaisevan pelin niin oikean kuin moraalisen (mm. ei oksennuksia) voiton kevyesti.

Tätä seurasivat huikeat voitonjuhlat pelipaikalta aina voitonjulkistamistilaisuuteen rantasaunalla. Siellä saatiin virallinen vahvistus TiTen ylivertauisuudelle ja mahtavuudelle jo toisena vuotena peräkkäin. Hetken saunomisen jälkeen rantasaunan juhlijoiden TiTeläisprosentti väheni huomattavasti, kun voittajat siirtyivät pitämään spontaaneja "yksityisiä" (paikalla saattoi olla myös muutamia satunnaisia ei-TiTeläisiä) juhliaan Gorsuksi nimetyssä tilassa. Ilta jatkui totuttuun tapaan pitkään ja yöunet jäivät vähäisiksi.

Aamulla bussi oli täynnä väsyneitä ja darrasta kärsiviä, joskin voitostaan onnellisia, sankareita. Jopa Jukka saatiin yöllä tapahtuneiden useiden, jopa vaarallisiksi kidnappaustilanteiksi kääntyneiden vaiheiden jälkeen mukaan matkaan. Allekirjoittanut jäi jo matkan alkuvaiheilla pois kyydistä, mutta ei tarvitse ennustajan kykyä arvatakseen loppumatkan jatkuneen samoissa merkeissä, ja TiTen taistelijoiden päässeensä yhtenä kappaleena takaisin Herwoodiin täynnä voitontahtoa ensi vuoden Titeenien Taistoihin.

-!- Liselle [peltonia@mozart.cc.tut.fi]
-!- ircname : Annu Peltoniemi
-!- channels : #tietoteekkarit #tite
-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

Kuvat:
Dredge
Liselle
Twingo

Lisää kuvia: <http://dreg.us/titeta>

A photograph of Tiger Woods, a professional golfer, smiling broadly and holding a golf club. He is wearing a dark blue baseball cap with a white 'TW' logo, a black vest over a purple and black striped long-sleeved shirt, and a white Nike swoosh on the left chest. The background is a blurred crowd of spectators.

Getting satisfaction from what you do.
Just another day at the office for a Tiger.

Choose Accenture for a technology career where the variety of opportunities and challenges allows you to make a difference every day. A place where you can develop deep technical skills using the latest software and tools, and work with the smartest people worldwide to do what hasn't been done before. The only place where you can work with our global clients to create and deliver innovative solutions that help them achieve high performance. If this is your idea of a typical working day, then Accenture is the place to be.

Opportunities in technology solutions

We're looking for motivated graduates to join our solutions team – people with the potential to become experts. You'll get continuous training, both formal and on-the-job, and you'll be working on some of the largest, most challenging technology projects around. In our dynamic environment, you can move your career forward faster than with most other employers. And in return for

taking on a high level of responsibility, you build deep market-relevant skills and get competitive compensation with a full range of benefits. Join Accenture and you could be delivering the innovation that helps our clients become high-performance businesses. Visit our website today to learn about Accenture and submit your application.

Visit accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

High performance. Delivered.

Muista!

Titen yleiskokous!
29.4 @ Sj208
Klo 16
Munkkeja !!! <3 <3

Soita äidille!
... rahat loppu
kuitenkin.

Wappukisa!
Lähetä mielestäsi paras
wappuaforismi numeroon
045-1207348
ja voita!

...ja kiviä kiinnostaa

terkkuja

#nalleperhe

#chillikoala

#kakkukanava

[illegible]

A full-page sheet of white graph paper featuring a uniform grid of thin black lines. The grid consists of small squares, with thicker lines forming a larger grid structure every 10 units horizontally and vertically. There are no margins or additional markings on the page.

Märkä ja kolea kevätpäivä oli päättymässä. Kaduilla virtasi lumesta sulanutta vettä ja taivaalta tihkutti hieman lisää. Jostain saattoi etäisesti kuulla kävelyä muovipussi kädessä, muovipussin kahinan seasta kilinää ja kilinän perusteella todeta, että kassissa todellakin oli kymmenen pulloa keskiolutta ja viinaleka.

Viikunamies istui ahtaassa yksiössään sohvalla katsellen televisiota, jossa kerrottiin vuoden aikana suoritetusta tutkimuksesta, jossa oli tutkittu ihmisryhmää, jota myös fukseiksi kutsutaan. Tutkimuksessa oli paljastunut, että fuksit ovat totaalisen perseestä. Tuloksen kuultuaan viikuna naurahti ja mietti, että sehän olisi selvinnyt ilman tutkimustakin.

Kun taivaita repivä haukotus kalvasi viikunan sisuksia ja huulia, hän päätti mennä maate lievästi hajonneelle sängylleen ja päättää jälleen yksi mitäänsanomaton päivä hänen mitäänsanomattomassa elämässään. Juuri kun raskaahkot silmäluomet olivat peittämässä hänen silmämuniaan, kuului jostain kaksi napsahdusta. Kuulosti siltä, että ääni olisi lähtenyt parvekkeen ikkunasta. Ei varmaankaan mitään, tuumaili viikuna. Kun napsahdukset kuuluivat uudelleen, kiehahti hänen päässään ja nukahtamisenhäiritsijä oli tutkittava ja asetettava edesvastuuseen. Viikuna käveli parvekkeen ovelle ja raotti hieman verhoa. Ikkunan takaa paljastui lintua muistuttavan hahmon muoto. Se oli kuitenkin liian iso ollakseen lintu. Kun se napautti jälleen ikkunaa, viikuna varmistui äänenlähteestä ja päätti avata parvekkeen oven, jolloin sieltä paljastui jotain käsittämätöntä. Kyseessä todellakin oli lintu, mutta se oli läskein lintu ikinä. Kaiken sen läskin seasta pystyi kuitenkin päättelemään, että kyseessä oli pulu, läski pulu.

Selvittyään alkujärkytyksestä, viikuna järkyttyi uudelleen, kun lintu puhui ja käski antamaan leipää. Viikuna oli totaalisen weeteeä ja luuli tulleen sa sekopääksi, sekaisemmaksi kuin jo on. Kun pulu käski antamaan leipää uudelleen, viikuna uskalsi kysyä miksi. Tähän läski pulu totesi, että mikäli hän saisi leipää, hän palkitsisi viikunamiehen viemällä hänet paikkaan, jossa hunaja ja maito virtaa ja sata ihanaista neitsyttä odottaisi häntä alastomana. Tähän viikunamies totesi, että hän ei juo maitoa, koska on laktoosi-intolerantikko, johon pulu kiivahti väliin, että turpa kiinni ja anna sitä leipää. Viikunamiehen oli pakko hakea kaapista leivänkannikka ja viedä se pululle. Samalla katsellessaan pulun mutustavan

Viikunamies ja vahingos
sa koko vuoden

leipää muru murulta, viikuna laskeskeli päässään skenaarioita, mitä hänellä olisi menetettävää, mikäli hän tarttuisi pulun tarjoukseen, jos se edes on totta. Päättyessään laskelmat hän totesi, ettei hänellä mitään ole. Turha elämä turhalla viikunalla.

Syötyään leivän, läski pulu kiitti ja käski nousemaan selkäänsä. Viikunamies päätti tarttua tilaisuuteen. Sitä paitsi sata neitsyttä kuulosti paremmalta kuin mikään muu maailmassa. Viikuna nousi pulun selkään. Kaikki se ihra tuntui yllättävän pehmeältä. Läski pulu varoitti, että matka saattaa kestää jonkin aikaa. Kun se sitten nousi lentoon, viikuna katsoi taakseen etääntyvää kerrostaloyksiötään, joka etääntyi hyvin nopeaa vauhtia ja kohta hävisi näkyvistä kokonaan. Matkanteko tuntui yllättävänkin mukavalta ja kaikki se läski toi mieleen viikunan oman sängyn, jossa hänen piti nukkua yönsä. Sängyn ajattelemisen väsytti viikunaa ja hän vaipuikin syvään uneen, jossa hän näki unta uhkeista neitsyistä, jotka odottivat häntä.

Herätessään usean tunnin kuluttua, läski pulu sanoi, että he ovat kohta perillä. Viikunan kädet alkoivat hikoilla ja sydän hakata kovempaa tahtia ja etumuksessakin tuntui lievää ahtautta. Kun läski pulu lähti laskeutumaan alaspäin, viikuna tiesi, että nyt hänelle aukeaa uusi elämä. Päästyään pilvien alapuolelle viikuna meinasi saada slaagin, sillä hän näki alapuolellaan sata karvaista ja alastonta miestä piehtaroidessa maidossa ja hunajassa. Huudahtettuaan läskille pululle, että mitäs peliä tämä on, pulu totesi, että puhe oli vain sadasta neitsyestä, sukupuolesta en maininnut. Kun pulu sitten teki vaakakierteen ja koska viikunalla ei ollu kunnon otetta, hän irtosi pulun selästä ja lähti tippumaan alaspäin kuullessaan samalla läskin pulun nauravan. FFFFFFFFFFFFFFFUUUUUUUUUU huusi viikuna ja tippui maahan.

Hyvää wappua ja painukaa helvettiin mun silmistäni!

-!- maissimies [alannek@hopeatilhi.cs.tut.fi]

-!- ircname : K-M Alanne

-!- channels : #tite

-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

Intti on ihmisen parasta aikaa, heti lomien ja reservin jälkeen. Itse voi nauttia valtion puurosta ja päiväpeitteen esteettisestä olemuksesta vielä kesäkuuhun asti. Taakse jääneet 270 aamua lämmittävät mieltä ja reservin aurinko auttaa sulattelemaan niitä 92 jäljelle jäänyttä pois.

Kuten varmasti monilla muillakin, hauskaa on ollut. Alusta asti kaikki on tuntunut mielekkäältä ja motivaatio on tallella. Tähän on vaikuttanut suuresti pioneeriaselajin pariin pääsyn odottaminen jo yläasteelta. Olen myös saanut osakseni monipuolisen koulutuksen: P-kausi PsPr:n PsPionK:ssa, AUK Keuruulla PionR:ssä ja johtajakausi jälleen PsPionK:ssa. Morkuloiden kanssa kaikki panssariasiat tulivat uusina, koska Keuruulla kukaan ei ollut nähnytkään oikeaa vaunua. Sinänsä hienoa, että oppii koko palveluksen ajan jotain uutta.

Mahtavimmat muistot tulevat luonnollisesti heti ensimmäisinä mieleen mennyttä palvelusta kertaillessa.

Keuruun ajoista parhaiten mielessä on eräs viiden päivän sotaharjoitus, jonka viimeisenä iltana oli suorastaan ihanaa rakennella lankamiinaestettä sateessa aamuviiteen asti. Näkyvyys miinoitteen ryteikössä oli parhailleen 20m ja 100m*50m alue piti merkitä metrin tarkkuudella. Siinä oppi virheistään hyvin, koska näitä tuli runsaasti ja suoritus aloitettiin alusta.

Lankamiinaesteurakan jälkeinen aamu kruunasi kaiken, kun herätys tapahtui 06.00 suojeluhälytyksellä ja käskynantomuotomme saarrettiin kyynelkaasulla. Suoriuduin suojanaamari 95:n käsittelyssä nopeiten ikinä, mikä on jäänyt positiivisesti mieleen. Tosin silloin mielessäni olivat vain varsin polttelevat tuntemukset silmissä ja hengityselimissä, kun naamari ei ollutkaan tiiviisti kasvoilla. Seuraavat viisi minuuttia menivätkin itseni keräilyssä ja silmien vuodattamisessa.

Kaasutuksen päätyttyä pakkasimme kaiken materiaalin Zilin lavalle ja lähdimme liikkeelle. Itse jatkoin nassen alla taistelua oksennusrefleksiä vastaan koko puolentoista tunnin ajelun ajan. Lopulta saavuimme suojelujoukkojen puhdistuslinjastoon, jossa meidät ensin kasteltiin painepesurilla Zilin pressun aukoista ja sitten jätettiin metsään jonottamaan linjastolle. Meiltä vietiin kaikki varusteet ja aseemme sotkettiin puhdistusjauholla. Seuraavalla pisteellä otimme jääkylmän suihkun,

Panssariteekkarin tarina

jonka jälkeen oli vielä minuutti pihalla seisomista leveässä haara-asennossa - ilahduttavan alasti. Lopulta pääsimme kylmään teltaan, jossa täytyi vielä odottaa vaatteitaan. T-paita oli yleisin uhraus pyyhkeeksi, toimi varsin välttävästi.

Vaikka onkin ollut kivaa, jotkin pienet eroavaisuudet siviilimaailman välillä häiritsevät. Arkena, ja varsinkin naamantaina, ryypääminen on lähes mahdotonta. Näin kevään koittaessa jää kaipaamaan niitä kaljan kyllästämiä aamuun venyneitä Death Rally-, Worms- tai Foosball-istuntoja. Ennen palvelusta tuli oltua vuoden aikana noin kolme maanantaita selvinpäin esimerkiksi juhlapyhien takia (joulu, uusivuosi). Yleisesti ottaen killan toimintaan osallistuminen on ollut hankalaa ja monet tärkeät tapahtumat ovat jääneet väliin. Varsinkin nyt wapun tienoolla tekee tuskaa katsoa, kun tapahtumakalenteri vain rullaa ohi siinä missä läpivienti matelee.

Viinapää menee varmasti, mutta muiden ilmiöiden lievittämiseksi tarjoan parhailleen palvelukseenastumismääräystä hautovalle fuksille tai teekkarille neuvoja: Mene lomilla killalle. Kyllä siellä kotikotona ehtii käymään joskus muulloinkin, eikä seuraavana opiskeluvuonna ole kiva, jos kaikki naamat ovat tuntemattomia. Hae johtajakoulutukseen ja vuoden palveluspaikkaan. Se on kivaa. Pyri heinäkuun erään, niin pääset aloittamaan opinnot vuoden päästä päälauman kanssa. Tammikuun fukseilla on hankalampaa. Lykkäystä saa helposti, jos on ilmoittautunut kouluun läsnäolevaksi palvelusajalle. Ilman pakkipusseja tulee toimeen mainiosti. Kaikkia kiinnostaa kuulla, mistä se tupakaveri sai esaa tai mitä epäinhimillisyyksiä kouluttajat toteuttivat. Kerro paljon intijuttuja.

Koittakaa pitää hauskaa siellä porttien ulkopuolella. Itsehän pääsen tetsaamaan.

-!- Maska [maska@cvx.fi]

-!- ircname : Masi Kajander

-!- channels : @#tietoteekkarit #tite

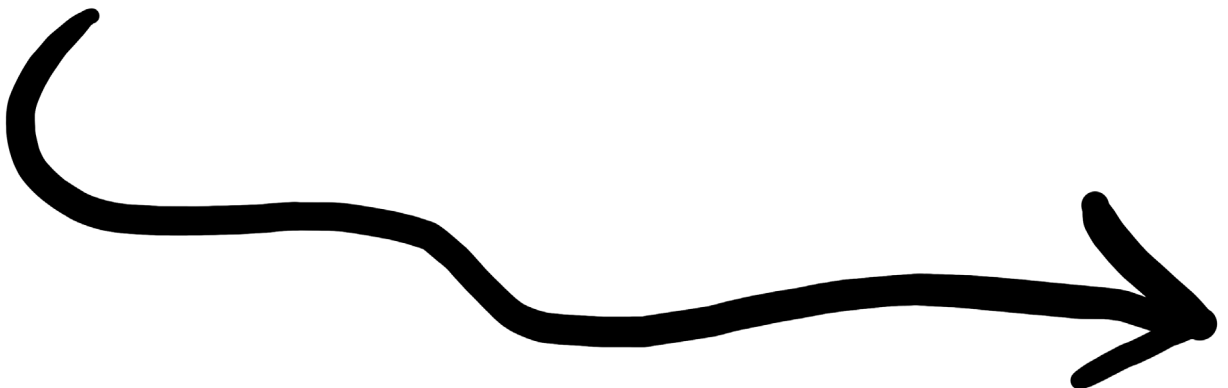
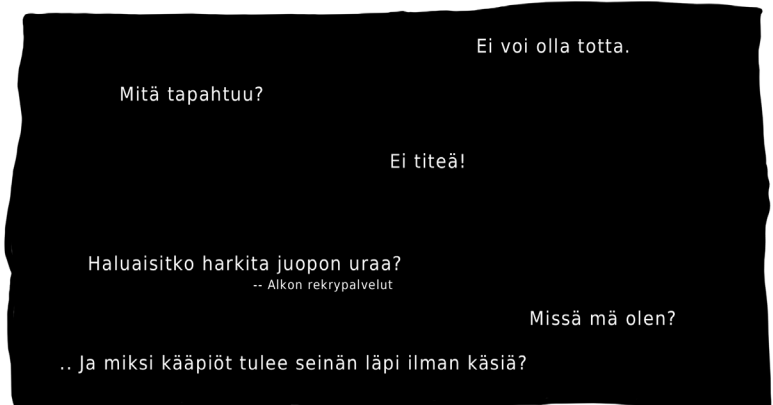
-!- server : irc.cc.tut.fi [Tampere Region, Finland]

ixonos

Inspiring the digital experience.

www.ixonos.com

Mitäs wappuna tarvitsee. Ainakin teekkarin tärkein varuste on Haalari, vai mitä Matti?

Suomessa on vapaa sanajärjestys .. kielessä!

Nonnih! Lisäksi saattaa tarvita:

ETYK*-pakkaus ↗

Jotain ruokaa, protsku on tärkeää.
Kasvinsyöjille tofua ja lihansyöjille
HK:n vauvanjalkaa™.

Entäs juomat?

Kuulemma viiniliikkeistä saa semmoisen
viinisetin, että kelpaisi vaikka presidenttiparille -
ja ehtii vaikka ilmoittaisivat tulevansa
24 tunnin päästä!

*en tule yöksi kotiin